

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 298/2016
30.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца М.Д. из Б., чији су пуномоћници Д.П. и Ђ.П., адвокати из Н.С., против туженог Града Новог Сада, кога заступа правобранилац Града Новог Сада, ради исплате накнаде за експроприсано земљиште, одлучујући о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2610/15 од 29.10.2015. године, у седници одржаној 30.03.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије тужиоца и туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2610/15 од 29.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 202/2013 од 29.05.2015. године, ставом првим изреке, одбијени су приговори апсолутне и стварне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени Град Нови Сад да тужиоцу на име накнаде непокретности уписане код РГЗ СКН Нови Сад 1 у лн. ... КО В. исплати износе ближе описане у том делу изреке све са законском затезном каматом почев од 11.06.2014. године уз истовремену обавезу тужиоца да је дужан трпети да се тужени на основу ове пресуде код РГЗ СКН Нови Сад 1 упише као власник свих наведених непокретности. Обавезани су тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, тужилац је ослобођен од плаћања судске таксе.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2610/15 од 29.10.2015. године, жалба туженог изјављена против првостепеног решења је одбијена и побијано решење потврђено. Жалба тужиоца је одбијена, а жалба туженог делимично усвојена и пресуда Вишег суда у Новом Саду П 202/2013 од 29.05.2015. године која је исправљена решењем истог суда П 202/2013 од 27.07.2015. године у усвајајућем делу за исплату накнаде, законске затезне камате и трошкова поступка преиначена тако што је одбијен захтев тужиоца за исплату накнаде за експроприсану непокретност – парцелу број ... површине 18 ари и 4м² уписана код РГЗ СКН Нови Сад 1 у лн. ... КО В. у износу од 17.138.00 динара са

траженом законском каматом као и захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ главног дуга за период 11.06.2014. до 28.05.2015. године и обавезан тужени да тужиоцу плати трошкове првостепеног поступка од 793.342,00 динара са законском затезном каматом од 29.05.2015. године до исплате. У преосталом делу пресуда је преиначена. Тужилац је обавезан да туженом плати трошкове жалбеног поступка од 45.000,00 динара, а одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац и тужени су изјавили ревизије због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да су ревизије неосноване.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је носилац права својине на катастарским парцелама ближе описаним у нижестепеним пресудама, уписаним у лн. бр. ... КО В.. Тужилац је био власник једне веће парцеле чијим цепањем је настало више мањих парцела од којих је неке тужилац продао. Парцеле које су предмет ове парнице су Планом генералне регулације А. биле предвиђене за изградњу саобраћајница осим парцеле број ... која је намењена за изградњу предшколске установе. Током 2000. године парцеле број ..., ..., ..., ... и ... су насуте туцаником и приведене намени за саобраћајнице. Већ десет година се користе као улице – имају свој назив, кућне бројеве, уведену струју, градску воду и природни гас. Иако су парцеле фактички ушле у састав улица, управни поступак експропријације није вођен. Тужени није у поседу парцеле број ... КО В. која је детаљним урбанистичким планом предвиђена за изградњу дечије установе. Ова парцела није приведена намени. Према тржишној вредности градског грађевинског земљишта на наведеном локалитету и површини парцела утврђена је вредност сваке од парцела које су приведене намени за саобраћајнице.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да тужилац има право на накнаду због извршене фактичке експропријације. Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио захтев тужиоца за накнаду по основу експропријације за парцелу бр. ... закључујући да нису испуњени услови за одређивање накнаде јер парцела није експроприсана.

Становиште другостепеног суда је правилно.

Према члану 42. Закона о експропријацији накнада за експроприсано пољопривредно и грађевинско земљиште одређује се у новцу према тржишној вредности таквог земљишта, ако законом није другачије прописано. Процену тржишне цене из става 1. овог члана врши орган надлежан за утврђивање пореза за пренос апсолутних права на непокретностима.

Имајући у виду да је у поступку пред нижестепеним судовима утврђено да се парцеле тужиоца ..., ..., ..., ... и ... КО В. у листу непокретности воде као њиве у власништву тужиоца, да су фактички претворене у коловоз улица у насељу А., да је на овај начин тужилац фактички депоседиран и да фактичку власт на његовим парцелама врши Град Нови Сад, да није спроведен поступак експропријације и да тужиоцу није исплаћена накнада, правилно су нижестепени судови обавезали туженог да због овако извршене експропријације тужиоцу исплати износ у висини који је одређен на основу извештаја Пореске управе и налаза и мишљења вештака.

Неосновано у ревизији тужилац оспорава део другостепене одлуке којом је одбијен за катастарску парцелу ... указујући да је она по плану предвиђена за изградњу предшколске установе. У поступку пред нижестепеним судовима утврђено је да тужени није извршио фактичку експропријацију ове парцеле, и није променио карактер овог земљишта, па тужилац нема право на тражену накнаду по одредбама Закона о експропријацији. С обзиром да се тужилац и даље у земљишним књигама води као власник ове катастарске парцеле, нису основани његови наводи да парцелу не може да отуђи, нити да на њој нешто изгради.

Нису основани ни ревизијски наводи туженог да је накнада превисоко одређена јер су судови накнаду одредили на основу налаза и мишљења вештака који је израђен на основу решења Пореске управе.

Нису основани ни ревизијски наводи туженог да се тужилац одрекао накнаде за експроприсану непокретност јер је своје парцеле продавао чиме је остварио извесну имовинску корист. Тужилац у земљишним књигама фигурира као власник ових катастарских парцела, па је тужени због извршене експропријације – изградњом улица преко ових катастарских парцела а по претходно извршеној парцелизацији дужан да тужиоцу накнади износе одређене нижестепеним одлукама.

С обзиром да се преосталим ревизијским наводима и тужиоца и туженог понављају наводи из жалбе правилно оцењени од другостепеног суда, одлучено је као у изреци на основу члана 414. став 2. ЗПП.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**